

Књига пророка Јои́ла и Лаодикијска адвентистичка црква седмог дана — број двадесет седам

Jeff Pippenger

2026-01-14

Број двадесет седам

Бележимо истине које Лав из племена Јудина сада разоткрива. Усклађујемо истине да бисмо се позабавили поруком Јои́ла, коју је Петар у књизи Дела апостолских препознао као поруку позног дажда. Прилазимо истинама које су сада у процесу испуњења, као истинама које извршавају коначно раздвајање двеју класа које се увек испољавају када се разоткрије једна истина кушања. Такође се бавимо овим истим разоткривеним истинама не само као речима трећег анђела који раздваја, него и као речима које извршавају запечаћење сто четрдесет и четири хиљаде. Трећи анђео и очишћује и прочишћује.

Од јула 2023. године, Лав из племена Јудина постепено открива истине повезане са спољашњим и унутрашњим линијама у историји Божјег народа остатка. Сада отварамо књигу Матејеву, ради разумевања Петрове улоге. Петар је симбол Христовог заветног односа са Његовом хришћанском невестом — црквом коју ће сазидати на Стени. Петар представља прву, а такође и последњу хришћанску невесту. Петар је представљен као управо тај симбол у средишњем стиху једанаесте и двадесет друге главе Матеја, а те главе су средишње главе упоредних линија Постања и Откривења, од једанаесте до двадесет друге главе. Петар представља сто четрдесет и четири хиљаде у последњим данима, а у том одломку он се налази у Кесарији Филиповој, која је Панијум из Данила 11:13–15.

Петар је у Панијуму, а он се такође налази и у дану Педесетнице, у горњој соби о трећем часу, а потом и у храму о деветом часу. Тих шест часова представљају временско раздобље у коме се сто четрдесет и четири хиљаде запечаћују, све до доласка недељног закона. Христово распеће такође је отпочело о трећем часу, а Он је умро о деветом часу, што је водило ка васкрсењу, које је започело пентекостно раздобље што се окончало са Петром на Педесетницу о трећем и деветом часу. Када је Провиђење послало јеванђеље незнабошцима, Корнилије је послао по Петра о деветом часу. Трећи час је такође представљао јутарњу жртву, а девети час вечерњу жртву.

Период од шест часова био је представљен временом кампског сабора у Ексетеру и великим разочарањем од 22. октобра 1844. године. У Делима је Петар приказан како долази у јединство са осталима који сачињавају сто четрдесет и четири хиљаде на крају првог поглавља, када је Јуда замењен Матијом. Број је тада био попуњен. У тој повести препознат је одређени след развоја.

Петар је најпре у горњој соби, а потом у храму. Када је у горњој соби, трећи је час, а у храму, девети час. Представљање у трећи час произвело је крштење три хиљаде душа.

Тада се крстише они који радо примише његову реч; и у тај дан придружи им се око три хиљаде душа. Дела апостолска 2:41.

Од нумерисања на крају првог поглавља па све до храма у девети час, то раздобље представља запечаћивање сто четрдесет и четири хиљаде.

Сто четрдесет и четири хиљаде изнеће поруку оправдања вером, која је у истини порука трећег анђела. Оправдање је Божје дело у полагању човекове славе у прах, као што је сестра Вајт тако прикладно запазила.

„Шта је оправдање вером? То је Божје дело којим Он славу човека полаже у прах и чини за човека оно што није у његовој моћи да учини за себе. Када људи увиде сопствену ништавност, припремљени су да се обуку у Христову праведност. Када почну да хвале и узвисују Бога свега дана, тада се посматрањем преображавају у то исто обличје. Шта је препорођење? То је откривање човеку каква је његова сопствена стварна природа, да је у себи безвредан. Ове поуке ви никада нисте научили. О, кад бисте могли да схватите вредност људске душе.“ Manuscript Releases, volume 20, 117.

Пример поруке о оправдању, онако како је износи сто четрдесет и четири хиљаде, јесте Гедеон, који је човек завета, јер му је име било промењено у Јероваал. Гедеонова порука састојала се у томе што је ставио упаљену бакљу у земљани суд, затим разбио суд, затрубио у трубу и повикао: „Мач Господњи и Гедеонов.“ Гедеонов мач био је уједно и Господњи мач, јер је мач Божја Реч, која је сједињење божанства са човечанством. Та порука била је представљена трубом и његовим узвиком, док је разбијао суд. Суд је човечанство, које мора бити разбијено, или понижено до праха, да би слава светлости Божје могла засијати.

Пре него што је објавио поруку, Гедеон је кроз процес испитивања окупио 300 људи. Када се тај процес окончао, Гедеон је имао три стотине људи. Број 300 је десетак од три хиљаде на Педесетницу. Они представљају војску која се подиже у Језекиљу тридесет седмој, која ступа у вечни завет.

Тако пророковах како ми заповеди, и дух уђе у њих, и оживеше, и стадоше на своје ноге, војска врло велика. Тада ми рече: Сине човечји, ове кости су сав дом Израиљев; ево, они говоре: кости наше су се осушиле, и нада наша је пропала; одсечени смо са својих страна. Језекиљ 37:10, 11.

Дом Израиљев је одсечен по својим деловима, и Језекиљ ће показати како ће делови Јуде и Јефрема који су били одсечени постати један народ. Та војска састоји се од два штапа која су била раздвојена, али која се сједињују у један штап када ступе у савез са Богом.

И још ћу учинити с њима завет мира; биће им то вечни завет; и населићу их, и умножићу их, и поставићу своју светињу усред њих довека. И мој шатор биће с њима; да, ја ћу им бити Бог, и они ће бити мој народ. И незнабошци ће познати да ја, Господ, посвећујем Израиљ, кад светиња моја буде усред њих довека. Језекиљ 37:26–28.

„Незнабошци ће познати да Господ“ посвећује Израил, када стави Своју светињу усред њих. Сједињење Божје светиње с Божјим народом представља сједињење људског храма с божанским храмом, и када се то догоди, Божјих верних 300 бива запечаћено, а свет може бити опоменут једино гледајући народ који је посвећен током кризе недељног закона.

„Дело Светога Духа јесте да осведочи свет о греху, о праведности и о суду. Свет може бити опоменут једино тако што ће видети оне који верују истини посвећене истином, како поступају по узвишеним и светим начелима, показујући, у високом и узвишеном смислу, јасну разграничну линију између оних који држе заповести Божје и оних који их газе под својим ногама. Посвећење Духа обележава разлику између оних који имају печат Божји и оних који држе лажни дан одмора. Када дође проба, јасно ће се показати шта је жиг звери. То је држање недеље. Они који, пошто су чули истину, и даље сматрају овај дан светим, носе обележје човека греха, који је помислио да промени времена и законе.“ Bible Training School, December 1, 1903.

Божје светилиште сједињује се са Његовом црквом када се црква преображава из цркве војујуће у цркву тријумфујућу. Савез на који Језекиљ указује износи се у вези са сједињењем два штапа, који образују један народ.

Реци им: Овако говори Господ Бог: Ево, узећу штап Јосифов, који је у руци Јефремовој, и племена Израилјева, другове његове, и саставићу их с њим, са штапом Јудиним, и начинићу их једним штапом, и биће једно у мојој руци. И штапови на које напишеш нека буду у твојој руци пред њиховим очима. И реци им,

Овако говори Господ Бог: Ево, узећу синове Израилеве између незнабожаца, куда су отишли, и сабраћу их одасвуд, и доведићу их у њихову земљу; и начинићу од њих један народ у земљи, на горама Израилевим; и један цар биће цар свима њима; и неће више бити два народа, нити ће се више икада разделити на два царства; нити ће се више скврнили својим идолима, ни својим гадостима, ни икаквим својим преступима; него ћу их изабавити из свих њихових станишта, у којима су сагрешили, и очистићу их; и они ће ми бити народ, и ја ћу им бити Бог. Језекиљ 37:19–23.

Штап Јефремов и штап Јудин јесу два расејања у трајању од по 2520 година против Јефрема и Јуде, која су се окончала 1798. године, односно 22. октобра 1844. Они су постали један народ савременог духовног Израиља 22. октобра 1844. године, када је започело дело очишћења Његовог народа, односно Његовог светилишта. Та историја представља праслику историје сто четрдесет и четири хиљаде који ће бити очишћени и прочишћени од стране Весника завета који изненада долази у свој храм у време закона о недељи. Када то очишћење буде довршено, непосредно уочи закона о недељи, црква победоносна имаће цара над собом, а тај цар је Давид, који је започео своју владавину са тридесет година. То је исти онај Давид који је, у првом поглављу Јеванђеља по Матеју, четрнаести нараштај од Авраама. Ово указује на трећег сведока Давида у време закона о недељи. Моћну војску која се подиже из два штапа предводи цар Давид, када црква буде очишћена од кукоља.

И слуга мој Давид биће цар над њима; и сви ће имати једнога пастира; и ходиће по судовима мојим, и уредбе моје држаће и извршаваће их. И живеће у земљи коју сам дао

служи своме Јакову, у којој су живели оци ваши; и живеће у њој они, и деца њихова, и деца деце њихове довека; и слуга мој Давид биће кнез њихов довека. Језекиљ 37:24, 25.

Та војска су такође и свештеници из друге главе Прве Петрове, који имају тридесет година када започињу своју службу.

И ви сами, као живо камење, зидајте се у духовни дом, свето свештенство, да приносите духовне жртве, угодне Богу кроз Исуса Христа. 1. Петрова 2:5.

Ти свештеници су, такође, били предочени у три стотине милеритских проповедника који су узели три стотине карата из 1843. године, које су биле објављене, и употребили те карте да однесу поруку своме нараштају.

„После извесне расправе о том предмету, једногласно је изгласано да се литографише три стотине примерака сличних овоме, што је убрзо и извршено. Они су названи „карте из ’43“. Ово је била веома важна Конференција.“ *The Autobiography of Joseph Bates*, 263.

„Наша историја сада показује да су постојале стотине оних који су поучавали на основу истих хронолошких карата као и Вилијам Милер, сви истог обележја. Тада је постојало јединство поруке, све усмерено на једну тему — долазак Господа Исуса у одређено време, 1844.“ *Joseph Bates, Early SDA Pamphlets*, 17.

Триста милеритских проповедника извршила су своје дело током историје првог анђела, а надахнуће нас обавештава да први анђеол представља праслику трећег анђела. Они су, према Цозефу Бејтсу, били „сви једнога кова“. Гедеон упућује своју војску од триста људи да чини како је он чинио. Триста милеритских проповедника, који су били представљени Гедеоном војском од триста људи, треба да буду сврстани код 11. септембра, где је прва порука оснажена и испит почиње.

Тада Јероваал, који је Гедеон, и сав народ што беше с њим, уста рано и улогори се код извора Ародова; а логор Мадијанаца беше им са северне стране, код брда Море, у долини. И Господ рече Гедеону: Превише је народа с тобом да бих им предао Мадијанце у руке, да се Израиљ не би хвалио против мене говорећи: Моја ме је рука спасла. Зато сада огласи народу, говорећи: Ко је плашљив и страшљив, нека се врати и оде рано с горе Галадске. И врати се од народа двадесет и две хиљаде, а остаде десет хиљада. И Господ рече Гедеону: Још је превише народа; поведи их к води, и онде ћу их окушати за тебе; и биће да онај за кога ти кажем: Овај нека иде с тобом, тај ће ићи с тобом; а за кога год ти кажем: Овај нека не иде с тобом, тај неће ићи.

Тако поведе народ к води; и Господ рече Гедеону: Свакога који језиком својим лакоће воду, као што пас лакће, одвојићеш посебно; такође и свакога који клекне на колена своја да пије. И број оних који лактаху, приносећи руку своју к устима својим, беше три стотине људи; а сав остали народ клечећи на коленима својим пијаше воду. Судије 7:1–6.

Гедеоново име бива промењено у Јеруваал, што значи „борити се против Вала“. Гедеон значи „секач“, а Јован Крститељ положио је секиру код корена дрвета. Јован је представљао

Вилијама Милера, весника првог анђела, и ту се Гедеон уклапа. Гедеон је Милер, алфа Илија, у историји трију анђела.

Мадиданци су северни непријатељ, и утаборили су се код брега Мореха, а Гедеон код извора Арод, што значи страх и ужас. 9/11 је увео тероризам, а прва порука је позив да се бојимо Бога. Гедеон је на 9/11, код извора Арода (тероризам), а северни непријатељ у долини код брега Мореха, што значи рана киша. На 9/11 почело је да пада шкропљење позне кише, која је рана киша, са брега Мореха. После првог од два испита, двадесет и две хиљаде биле су послате кући са горе Галад. Галад значи путоказ, а путоказ на коме је двадесет и две хиљаде било послато кући јесте прво разочарање од 19. априла 1844. или 18. јула 2020. Двадесет и два означава путоказ првог разочарања, као што 22 означава дан када је велико разочарање наступило 22. октобра 1844.

Следећи испит био је испит воде, који је у милеритској историји приказан логорским састанком у Ексетеру, где су постојала два шатора повезана с водом, представљајући тако две класе богослужитеља. Ексетер значи „тврђава на води“, а други шатор заузимале су луде девојке из Вотертауна. Ексетер представља Гедеонов испит воде, али није била толико важна сама вода, колико методологија употребљена при пијењу воде. Једна класа била је сувише уморна да би наставила да се креће док је захватала воду, а друга класа наставила је да се креће напред. Једна класа била је уморна класа, представљена Лијом насупрот Рахили, која је била добар путник.

Служба Future for America била је Гедеон на 11. септембар, када је прва од две пробе требало да очисти велику групу из Гедеонове чете. Тероризам 11. септембра поистовећује извор Ародов са страхом и ужасом, а брдо Мора означава почетак позног дажда. Раздвајање се догодило 18. јула 2020. године, када је отишло двадесет и две хиљаде, чиме је бројем двадесет и два означен долазак времена чекања. Гедеонових три стотине јесу они који пролазе другу пробу, која је проба методологије позног дажда како је препозната у Исаји двадесет осмој.

Петар је и код Панијума и на Педесетници. Педесетница је недељни закон, а и Данило 11, стих шеснаести, такође је недељни закон. Стихови тринаести до петнаести једанаестог поглавља Данила јесу Панијум, и ти стихови представљају спољашњу пророчку историју која води до недељног закона, а Петар у Делима апостолским, у трећи и девети час, представља унутрашњу пророчку историју која води до недељног закона. Спољашња линија поистовећује историју која води до жига звери, а унутрашња поистовећује историју запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде. Будући да је Петар тако важан симбол и у спољашњој и у унутрашњој историји која се сада налази у процесу испуњења, чинило се прикладним поставити Петра у пророчки контекст који тече испод површинског читања Писма.

Дванаест месијанских пророчанстава која су у Јеванђељу по Матеју означена као испуњена представљају историју сто четрдесет и четири хиљаде. „Време свршетка“ означава почетак реформаторског покрета, и као што је рођење Арона и Мојсија означило „време свршетка“ у

Мојсијевој линији, алфи Христа, тако су и рођење Јована, и његовог рођака Исуса, означили „време свршетка“ 1989. године. Да ли је вредно разматрати дванаест месијанских пророчанстава постаје још занимљивије када се стави у контекст постављањем још једног питања. Која друга библијска књига означава толики број месијанских испуњења какав се налази у Матеју?

„Дело Божје на земљи показује, из века у век, упадљиву сличност у свакој великој реформацији или верском покрету. Начела Божјег поступања с људима увек су иста. Важни покрети садашњости имају своју паралелу у онима из прошлости, а искуство цркве у ранијим вековима садржи поуке од велике вредности за наше време.“ Велика борба, 343.

Сваки реформаторски покрет има полазну тачку, која је у књизи пророка Данила означена као „време краја“. Време краја у реформаторском покрету Христовом било је Његово рођење, које је представљало и 1798. и 1989. годину,

Прва месијанска прекретница — 1989.

А они му рекоше: У Витлејему јудејском; јер је тако пророк написао: И ти, Витлејеме, земљо Јудина, ни по чему ниси најмањи међу кнезовима Јудиним; јер ће из тебе изаћи Вођа који ће пасти народ мој Израиља. Матеј 2:5, 6.

Предсказање

А ти, Витлејеме Ефрато, ако си и мали међу хиљадама Јудиним, из тебе ће ми изаћи онај који ће бити владар у Израиљу, чији су изласци од старине, од вечности. Михеј 5:2.

1989. година била је време краја за покрет трећег анђела. Наступила је 126 година након побуне из 1863. и била је представљена Роналдом Реганом и Џорџом Бушом старијим. Време краја у историји Мојсија било је рођење Арона и Мојсија, као што је време краја у историји Христа било рођење Јована Крститеља и Христа. Када се књига пророка Данила отпећати, као што је била 1989. године, долази до умножења знанја. То умножење знанја води до друге ознаке пута, препознајући када се из знанја које је било отпећачено развија порука пробе.

Сваки реформаторски покрет означава тренутак када се порука формулише и након тога постаје порука кушања. Христос увек унапред објашњава пробу пре него што мушкарце и жене сматра одговорнима за ту пробу. Адам и Ева били су унапред упозорени на последице које ће наступити ако буду непослушни, а Бог се никада не мења.

И заповеди Господ Бог човеку говорећи: Са свакога дрвета у врту слободно једи; али с дрвета познања добра и зла, с њега не једи; јер у који дан окусиш с њега, засигурно ћеш умрети. 1. Мојсијева 2:16, 17.

Вилијам Милер је „formalizovao“ испитну поруку првог анђела од 1831. до 1833. године. Порука о то четрдесет и четири хиљаде formalizovana је 1996. године, објављивањем часописа Time of the End, који обрађује последњих шест стихова једанаесте главе Данила, који су били отпећачени 1989. године. Те године такође је објављена публикација под насловом Prophetic Time Lines, која је

iznela metodologiju dvadeset i dva puta moćniju od pravila koja je usvojio Vilijam Miler. Ta pravila sada su izložena u publikaciji Prophetic Keys. Pravila kojima će se služiti svi koji objavljuju poruku trećeg anđela jesu Milerova pravila.

„Они који су ангажовани у објављивању поруке трећег анђела истражују Писмо по истом начелу које је усвојио отац Милер.“ Review and Herald, 25. новембар 1884.

Милерова правила су алфа, а Пророчки кључеви су омега. Једини начин да се прође пророчка порука испитивања јесте да се примени методологија проучавања изложена у Божјој Речи. Истинита порука не може се одвојити од истините методологије која ту поруку утврђује. У сваком реформном покрету износи се порука испитивања за тај нараштај, и она укључује исправну методологију као саставни део путоказа. Милерова порука била је заснована на распечаћивању књиге пророка Данила. Његова порука била је Гедеонова порука, јер је и она такође произвела војску од три стотине.

И подели триста људи на три чете, и стави у руку свакоме трубу, с празним крчазима и светилкама у крчазима. И рече им: Гледајте на мене и чините такође; и, ево, кад дођем до краја табора, биће да ћете, како ја учиним, тако и ви чинити. Кад затрубим у трубу ја и сви који су са мном, онда затрубите и ви у трубе око свега табора, и реците: Мач Господњи и Гедеонов. Судије 7:16–18.

Milerova poruka bila je „truba“ i „mač“. Ipak, to je bio mač i Gedeonov i Gospodnji. Reč Gospodnja bila je objavljena 1611. godine, a 220 godina kasnije Miler je objavio svoju poruku prvog anđela. Deklaracija o nezavisnosti objavljena je 1776. godine, a 220 godina kasnije, 1996. godine, objavljena je poruka trećeg anđela. Milerova poruka bila je unutrašnja poruka prvog anđela Božjem narodu, kako je predstavljeno viđenjem o reci Ulaj, objavljujući otvaranje suda. Poruka trećeg anđela iz Future for America jeste spoljašnja poruka Božjeg naroda, kako je predstavljeno viđenjem o reci Hidekel, objavljujući završetak suda.

Пророчка методологија представљена је једним од месијанских пророчанстава које Матеј препознаје као испуњено у Христу, и тиме типолошки представља 1831. годину, при чему „отац“ представља свога сина 1996. године. Два сведока методологије јесу алфа и омега, и уз учешће људског весника, заједно успостављају однос оца и сина, што је однос Илијине поруке из Малахије. Срца отаца окрећу се деци, и обратно. Милерова правила треба сјединити с правилима насловљеним као Пророчки кључеви. Нова светлост мора бити изграђена на старој светлости. Они који одлуче да не примене методологију из 1831. и 1996. године проклети су. Један разред је проклет, а други је благословен. Избор је ваш?

Други месијански путоказ —1996

Да се испуни што је речено преко пророка, који говори: Отворићу уста своја у причама; изнећу оно што је било сакривено од постања света. Матеј 13:35.

Предсказање

Отворићу уста своја у причи; изрећи ћу загонетке древне. Псалми 78:2.

Тамне изреке; приче које Лав из племена Јудина „изговара“ представљају излагања истина ред по ред, које су биле запечаћене, или држане у тајности од постања света. Једном када се порука уобличи, она потом бива оснажена испуњењем пророштва које означава почетак времена кушања.

Када је позна киша почела да ромиња 11. септембра 2001. године, поновила се побуна из 1888. године и Корејева побуна. При побуни у Минеаполису 1888. године, као и у Корејевој побуни, Божји изабрани весници били су одбачени заједно са поруком коју су износили. И дете и вода за купање били су заједно избачени. Били су одбачени под претпоставком да је сав збор подједнако свет као и они које је Бог изабрао. Побуњеници нису били у стању да сагледају Божанство у људским весницима. Све што су могли да виде били су они сами, људскост лишена Божанства, те су стога мислили да су сви исти.

А Кореј, син Исаров, син Кататов, син Левијев, и Датан и Авирон, синови Елиавови, и Он, син Фалетов, синови Рувимови, узеше људе; и устадоше пред Мојсијем са некима од синова Израилевих, двеста и педесет кнезова збора, угледних у скупштини, људи на гласу; и скупише се против Мојсија и против Арона, и рекоше им: Превисше узимате на себе, кад је сав збор свет, сваки од њих, и Господ је међу њима; зашто се онда уздижете изнад збора Господњег? Бројеви 16:1–3.

Побуна Кореја, 1888. година и 11. септембар представљени су као одбијање да се човек потчини Божјем избору изабраног вођства, уз истовремено полагање поверења у лажну дефиницију Божје заједнице. Јеремија препознаје исту појаву када су побуњеници тврдили: „Храм Господњи, храм Господњи, то је ово.“

Реч која дође Јеремији од Господа, говорећи,

Стани на вратима дома Господњег, и објави онде ову реч, и реци: Чујте реч Господњу, сви ви из Јуде, који улазите на ова врата да се поклоните Господу. Овако вели Господ над војскама, Бог Израилев: Поправите путеве своје и дела своја, и даћу вам да пребивате на овом месту. Не уздајте се у лажљиве речи, говорећи: Храм Господњи, храм Господњи, храм Господњи, то је ово.

Јер ако заиста поправите своје путеве и своја дела; ако заиста извршуете правду између човека и његовог ближњег; ако не угњетавате дошљака, сироче и удовицу, и не проливате невину крв на овоме месту, нити идете за другим боговима себи на погибао: тада ћу учинити да пребивате на овоме месту, у земљи коју сам дао вашим оцима, од века и до века.

Ево, ви се уздате у лажљиве речи, које не могу донети корист. Јеремија 7:1–8.

Лажљиве речи Јевреја у Јеремијино доба јесу лажљиве речи Кореја и његових чета, побуњеника из 1888. године и, наравно, побуњеника од 11. септембра. То су лажи под којима се скривају пијанице Јефремове у Исаји двадесет осмој.

Зато чујте реч Господњу, ви људи подсмешљиви, који владате овим народом што је у Јерусалиму. Јер рекосте: Учинисмо савез са смрћу, и са паклом смо у погодби; кад наиђе

преплављујући бич, неће доћи до нас; јер од лажи начинисмо себи уточиште, и под обманом се сакрисмо. Исаија 28:14, 15.

То је такође лаж која представља недостатак љубави према Истини, што у 2. Солуњанима доноси силну заблуду.

И зато ће им Бог послати силу заблуде, да верују лажи; да буду осуђени сви који не повероваше истини, него заволеше неправду. 2. Солуњанима 2:11, 12.

„Лажљиве речи“ представљају безумну мисао да се спасење налази у цркви, а не у изабраним гласницима и њиховим изабраним порукама. Веза између Бога и човека остварује се и одржава једино кроз Његову Реч. Он је Реч, и нико не долази Оцу осим кроз Реч. Христос је представљен кроз Своје изабране гласнике и поруку коју они износе. Веровати другачије значи мрзети Истину и веровати лажи. Јеремија осуђује Јевреје који се уздају у храм, подсећајући их на Силом, где је Божји Ковчег био од уласка у Обећану земљу.

Зато ћу учинити овоме дому, који се назива мојим именом, у који се уздате, и месту које дадох вама и оцима вашим, као што учиних Силому. И одбацићу вас испред лица својега, као што одбацих сву браћу вашу, сав род Јефремов. Зато се ти не моли за овај народ, нити подижи вапај ни молитву за њих, нити ми посредуј за њих; јер те нећу услишити. Јеремија 7:14–16.

Зли Илије, и његова два зла сина, Офније и Финес, представљају паралелу и подударају се са Корејем, Датаном и Авироном, јер су допустили да се развија све веће отпадништво све док се време милости није затворило и сва тројица умрла у исти дан, као што су и Кореј, Датан и Авирон. Сви они умиру у време недељног закона!

У побуни Кореја 11. септембра, и у Илијевој побуни, побуни Јевреја у Јеремијином сведочанству и побуњеницима из 1888. године, одбацују се и подиже се побуна против поруке и весника тог раздобља. То раздобље се завршава код недељног закона након две пробе. Прва проба траје од 11. септембра до 18. јула 2020, а друга проба јесте чишћење и печатење представљено поруком Поноћног поклича. Из тог процеса очишћења припремају се Гедеон и његових три стотине да затрубе у своје трубе, и они то чине када Самуило бива подигнут код недељног закона, што је време када Филистеји заробљавају Ковчег. Тада се победоносна црква уздиже као застава.

Та црква има цара, Давида по имену, и пророка представљеног Језекиљем и Самуилом, приликом рушења Силома. Црква ће такође имати свештенство представљено Јосифом. Време провере кроз закон о недељи јесте оно у коме се огањ Светога Духа излива без мере, као што је представљено седмим печатом. Тај огањ уништава људе на гласу који су се побунили с Корејем, Датаном, Авироном, Илијем, Офнијем, Финесом и побуњеницима из 1888.

Тај исти огањ изливања Светога Духа јесте позадина драме победоносне цркве. Црква је представљена царем Давидом, пророком Језекиљем и свештеником Јосифом. Та тројица

стоје у огњу који уништава 250 угледних људи, као што је и Навуходоносоров огањ уништио људе који су бацили тројицу достојника у пећ. Као победоносну цркву, сав свет посматра док бивају бачени у ужарену пећ, а изненада се Син Божји појављује са пророком, свештеником и царем цркве — представљеним Седрахом, Мисахом и Авденаго. Четворица тридесетогодишњака у ужареној пећи представљају истину да Божанство сједињено са човечанством не греши!

Кореј, Датан и Авирон, који су такође Илије, Офније и Финес, представљају кривотворину Цркве победоносне, која је сачињена од пророка, свештеника и цара. Та тројица су Гедеонових 300, три хиљаде душа на Педесетницу, 300 милеритских проповедника, три стотине карата из 1843. године, који имају тридесет година када стигне закон о недељи и огањ сиђе с неба. Код Илије огањ је био да разликује између правих и лажних пророка. Огањ који силази у Левитској књизи осмога дана, када Арон почиње да служи, сажиже Аронову жртву, која је жртва из Малахије три, пријатна као у пређашњим годинама. Тај исти огањ уништава оне који приносе туђи или обични огањ, како су представљени Офније и Финес, Аронови синови.

Када Бог потврђује истинитог пророка преко Илије, или истинитог свештеника преко Арона, огањ доводи до смрти лажних пророка Валових, који су такође Офни и Финес. Офни и Финес су Аронови синови; они су последњи нараштај заветног народа који ће бити избљован из уста Господњих у време недељног закона.

„Ово нису речи сестре Вајт, него речи Господње, и Његов гласник их је дао мени да их ја дам вама. Бог вас позива да више не радите насупрот Њему. Дато је много поуке у погледу људи који тврде да су хришћани, а откривају особине Сотонине, супротстављајући се духом, речју и делом напретку истине, и сигурно иду путем којим их Сотона води. У тврдоћи свога срца присвојили су власт која им ни на који начин не припада и коју не би требало да врше. Вели велики Учитељ: ‘Преврнућу, преврнућу, преврнућу.’ Људи говоре у Батл Крику: ‘Храм Господњи, храм Господњи ми смо’, али они употребљавају обичан огањ. Њихова срца нису омекшана нити покорена благодаћу Божјом.” Manuscript Releases, volume 13, 222.

„Обична ватра“ је оно што је употребио Аронов син када је свештенство отпочело. Број „81“ је симбол свештенства, а у осмој глави Левитске књиге, првом стиху, приказано је седам дана очишћења и посвећења свештеника. Њихова одећа се скида и замењује одежама Небеског Првосвештеника, као што је приказано у Захаријином виђењу Исуса и анђела у трећој глави. Тих 300 у Захарији представљени су као „људи којима се чуде“, јер су представљали време у историји када Бог уклања безакоња свога народа, што је недељни закон, када се црква преображава из војујуће у победоносну. После седам дана посвећења, почели су да служе осмога дана.

И не излазите са врата шатора од састанка седам дана, док се не наврше дани вашег посвећења; јер ће вас седам дана посвећивати. Левитска 8:33.

Осми дан је симбол осмога који је од седморице, Лаодикије која се претвара у Филаделфију, осам душа у Нојевој барци, осмога дана обрезања и осмога дана васкрсења. Тај дан је недељни закон, када се смртоносна рана папства исцељује, те стога, васкрснуто, оно постаје осми, који је од седморице.

И догоди се осмога дана да Мојсије позва Арона и његове синове, и старешине Израилеве. Левитска 9:1.

Осмога дана свештеници почеше да служе, али Аронови синови принеше „обичан огањ“. Адвентизам тврди да су они храм Господњи, а сестра Вајт је ту тврдњу означила као обичан огањ. То не само да је лаж, него је и обичан огањ, насупрот светом огњу. Свети огањ је вест о Поноћном поклику, а обичан огањ је кривотворена порука мира и сигурности, која ће бити последња порука коју ће објавити неми пси што одбише да лају и да упуте поруку упозорења. У деветом поглављу, Арон приноси жртву, и огањ силази с неба и прождире жртву. Потом његова два зла сина приносе обичан огањ, и Божји огањ прождире њих.

И Арон подиже руку своју према народу, и благослови их, и сиђе пошто принесе жртву за грех, жртву паљеницу и жртве захвалне. И Мојсије и Арон уђоше у шатор од састанка, па изађоше и благословише народ; и слава Господња показа се свему народу. И огањ изиђе испред Господа и спали на олтару жртву паљеницу и сало; а кад сав народ то виде, повикаше и падоше нижице. А Надав и Авију, синови Аронови, узеше сваки своју кадионицу, и метнуше у њих огањ, и на њега ставише кад, и принесоше пред Господом туђ огањ, што им Он не беше заповедио. Тада огањ изиђе од Господа и прождре их, и они помреше пред Господом. Левитска 9:22–10:2.

Људи из Батл Крика јесу савремени Синедрион који се узда у црквено устројство више него у поруку Истинитог Сведока Лаодикији. Истинити Сведок Лаодикији јесте Христос, и Он се никада не мења, и увек је употребљавао људе по Свом сопственом избору да изнесу поруку народу који је испољавао одлике Лаодикије. Нема ничега новог под сунцем.

Изабрао је Мојсија, који је био обучаван само од Бога током четрдесет година, као што су били обучавани Исус и Његов рођак Јован. Изабрао је Мојсија, Христа и Јована као примере оних који су били обучавани изван формалног образовног система. Назарет представља симбол особе која је изабрана, као што су били новопридошли; Џоунс и Вагонер у побуну у Минеаполису 1888. године. Назарет представља позив и посвећење изабраног човека, али је изабрани човек грађанин града који је презрен.

А Натанаило му рече: Може ли ишта добро доћи из Назарета? Филип му каже: Дођи и види. Јован 1,46.

Муцави језици из Исаије 28 представљају оне који су дошли из Назарета. После формализације Милерове поруке 1831. године, порука је била оснажена испуњењем пророчанства о другом тешко, што је предобразавало испуњење пророчанства о трећем тешко 11. септембра. Трећим месијанским пророчанством позабавићемо се у следећем чланку.

„Три ноћи пре него што је изгорела канцеларија Review-а, била сам у агонији коју речи не могу описати. Нисам могла да спавам. Ходала сам по соби, молећи се Богу да се смиљује своме народу. Тада ми се учинило да сам у канцеларији Review-а са људима који управљају том установом. Покушавала сам да им говорим и да им тако помогнем. Један ауторитативни Лик устаде и рече: „Ви говорите: Храм Господњи, храм Господњи смо ми; зато имамо власт да чинимо ово и оно и још нешто друго. Али Реч Божја забрањује многе од ствари које предлагете да чините.“ Приликом Свог првог доласка, Христос је очистио Храм. Пре Свог другог доласка, Он ће поново очистити храм. Он је био тамо, чистећи храм. Зашто? Зато што је био уведен трговачки рад, а Бог је био заборављен. Уз журбу овде и журбу тамо и журбу негде другде, није било времена да се мисли о небу. Била су изнесена начела Божјег закона, и чула сам како је постављено питање: „Колико сте закона послушали?“ Тада је изговорена реч: „Бог ће очистити и прочистити Свој храм у Свом негодовању.““

„У ноћним виђењима видела сам огњени мач како виси над Battle Creek-ом.

„Браћо, Бог је озбиљан с нама. Желим да вам кажем да, ако после упозорења датих у овим пожарима вође нашег народа наставе право даље, као што су чиниле у прошлости, узвисујући себе, Бог ће следеће узети тела. Као што је сигурно да Он живи, тако ће им проговорити језиком који неће моћи а да не разумеју.“

„Бог нас посматра да би видео хоћемо ли се понизити пред Њим као мала деца. Сада изговарам ове речи да бисмо Му приступили у понизности и скрушености и сазнали шта Он захтева од нас.“ Publishing Ministry, 170, 171.

„Порука за ово време није: ‘Храм Господњи, храм Господњи, храм Господњи смо ми.’ Кога Господ прима као сасуде за част? — Оне који сарађују са Христом; оне који верују истину, који живе истину, који објављују истину у свим њеним видовима.“ Review and Herald, October 22, 1903.

„Ово нису речи сестре Вајт, већ речи Господње, и Његов весник их је дао мени да их ја дам вама. Бог вас позива да више не радите супротно Њему. Дато је много поуке у погледу људи који тврде да су хришћани, док испољавају особине Сотоне, и духом, речју и делом противдејствују напредовању истине, те засигурно следе стазу којом их Сотона води. У својој окорелости срца присвојили су власт која им ни на који начин не припада и коју не би смели вршити. Говори велики Учитељ: „Обратићу, обратићу, обратићу.“ Људи у Батл Крику говоре: „Храм Господњи, храм Господњи смо ми“, али се служе обичним огњем. Њихова срца нису омекшана нити покорена благодаћу Божјом.“ Manuscript Releases, volume 13, 222.